

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1508/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марине Стефановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лазаревцу К 581/14 од 30.07.2018. године и Кв 343/18-К 581/14 од 12.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марине Стефановић, као основан пе се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Лазаревцу К 581/14 од 30.07.2018. године и Кв 343/18-К 581/14 од 12.10.2018. године и предмет враћа Основном суду у Лазаревцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Лазаревцу К 581/14 од 30.07.2018. године, одлучено је да се трошкови кривичног поступка настали на име одбране окривљеног АА који припадају браниоцу адв. Марини Стефановић у износу од 151.500,00 динара имају исплатити из буџетских средстава суда у року од 30 дана по правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Лазаревцу Кв 343/18; К 581/14 од 12.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адв. Марине Стефановић изјављена против решења Основног суда у Лазаревцу К 581/14 од 30.07.2018. године.

Против решења Основног суда у Лазаревцу Кв 343/18; К 581/14 од 12.10.2018. године, бранилац окривљеног АА, адв. Марина Стефановић, поднела је захтев за заштиту законитости, али из образложења захтева произилази да је захтев поднет и против решења истог суда К 581/14 од 30.07.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марине Стефановић, је основан.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Лазаревцу К 581/14 од 15.05.2018. године изреком под II према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 1. ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, а изреком под III а на основу члана 422. тачка 3. ЗКП да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката је прописано да су странка или надлежни орган, дужни, да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 9. исте тарифе, између осталог, прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП је између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени овог суда у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7. у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер побијаним одлукама суд окривљеном није досудио нужне издатке које је његов бранилац имао у кривичном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом, а који су у захтеву за накнаду трошкова тражени.

Наиме, по налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, судови у побијаним решењима, нису могли да браниоцу окривљеног не признају трошкове превоза и то за долазак сопственим возилом на главни претрес, јер бранилац суду није доставио доказе да

је те трошкове сносио, при чему је у захтеву за накнаду трошкова поступка истакнуто да је бранилац на главне претресе долазио сопственим возилом (на релацији Београд – Лазаревац – Београд).

Имајући у виду да окривљеном у овом поступку припадају нужни издаци које је имао његов бранилац, па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно накнада за превоз сопственим возилом чија висина се тачно може одредити на основу напред цитиране одредбе члана 9 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те како није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама (при чему је то његов слободан избор), то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду из разлога јер суду нису достављени “докази на основу којих би могао одлучити о томе које је стварно трошкове бранилац заиста имао” како се то наводи у побијаним решењима.

Како је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Лазаревцу на поновно одлучивање. У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на законом засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић